

การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จหรือความล้มเหลวกับระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชาย 150 คนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 ของโรงเรียนสามแห่งในจังหวัดพระนคร กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแบ่งออกสามกลุ่มคือ กลุ่มสำเร็จ กลุ่มล้มเหลว และกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนาและค่าเฉลี่ยของผลงานจากการทำงานที่กำหนดให้ครั้งที่ 1 (pretest) ใกล้เคียงกันที่สุด งานที่กำหนดให้นักเรียนทำคือให้นักเรียนโยนลูกแก้วคนละ 5 ลูกลงในกล่องที่ละลูก ภายในกล่องมีช่องวงกลม 12 ช่อง แต่ละช่องมีตัวเลขกำกับบอกคะแนนไว้ ลูกแก้วตกลงไปในช่องใดจะได้อะไรตามคะแนนนั้น ในการโยนลูกแก้วนี้ให้นักเรียนโยนสามครั้งด้วยกัน ก่อนโยนทุกครั้งให้นักเรียนเขียนคะแนนที่ตนคิดว่าจะได้รับลงไปในกระดาษซึ่งมีคะแนนที่ตนคิดว่าจะได้รับจากการโยนลูกแก้วครั้งที่เพิ่งผ่านไป ก่อนจะโยนครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ผู้วิจัยบอกนักเรียนกลุ่มสำเร็จว่าตนได้คะแนนจากการโยนลูกแก้วครั้งที่เพิ่งผ่านมาสูงกว่าระดับความปรารถนาของตน และบอกกลุ่มล้มเหลวว่าตนได้คะแนนจากการโยนลูกแก้วครั้งที่เพิ่งผ่านมาต่ำกว่าระดับความปรารถนาของตน หลังจากการโยนลูกแก้วครั้งที่ 3 ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อสำรวจความเชื่อหรือไม่เชื่อตามการสร้างสภาพชั้นข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คะแนนที่นักเรียนคิดว่าจะได้รับและคะแนนที่นักเรียนได้รับจริงในการโยนลูกแก้วทั้งสามครั้ง รวมทั้งความเชื่อหรือไม่เชื่อตามการสร้างสภาพชั้นของนักเรียนกลุ่มทดลอง.

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธี Analysis of variance ทาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จหรือความล้มเหลวกับระดับความปรารถนาและ ผลงานของนักเรียน

และใช้ Chi square test วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง/ที่ว่ามีผลต่อการปฏิบัติงานของนักเรียน และระหว่างความเชื่อหรือไม่เชื่อตามการสังเกตการณ์กับระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนาของนักเรียนทุกกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลงานในการทดสอบเบื้องต้น (การทํางานที่กำหนดให้ครั้งที่ 1)
2. ความสำเร็จมีผลทำให้นักเรียนทั้งระดับความปรารถนาสูง ขึ้นตามลำดับในแต่ละครั้งที่ให้ทํางานที่กำหนดให้ ระดับความปรารถนาแต่ละครั้งของนักเรียนของกลุ่มสำเร็จ มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในทางสถิติ ($p < .001$) และมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง
3. ความล้มเหลวมีผลทำให้นักเรียนทั้งระดับความปรารถนาต่ำลงตามลำดับในแต่ละครั้งที่ให้ทํางานที่กำหนดให้ ระดับความปรารถนาของนักเรียนกลุ่มล้มเหลวระหว่างครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และระดับความปรารถนามีแนวโน้มเป็นเส้นตรง
4. ระดับความปรารถนาครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในทางสถิติ และแนวโน้มของระดับความปรารถนาไม่เป็นเส้นตรงและไม่เป็นเส้นโค้ง
5. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวไม่มีผลที่มีนัยสำคัญในทางสถิติคือผลงานของนักเรียน
6. ค่าเฉลี่ยของผลงานของนักเรียนกลุ่มล้มเหลวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผลงานของนักเรียนกลุ่มสำเร็จและกลุ่มควบคุม แนวโน้มของผลรวมของผลงานของนักเรียนกลุ่มสำเร็จเป็นเส้นตรง ($.10 < p < .25$) โดยแนวโน้มค่าเฉลี่ย แต่แนวโน้มของผลงานของกลุ่มล้มเหลวและกลุ่มควบคุมไม่เป็นเส้นตรงและไม่เป็นเส้นโค้ง

7. ผลงานกับระดับความปรารถนาของนักเรียนแต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์กันน้อยมากและไม่มีนัยสำคัญในทางสถิติ

8. ค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนา กับค่าเฉลี่ยของผลงานของกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลงานในแต่ละครั้งที่ให้ทำงานที่กำหนดให้

9. ค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนา กับค่าเฉลี่ยของผลงานของกลุ่มล้มเหลว ต่างกันมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลงานทุกครั้งที่ให้ทำงานที่กำหนดให้

10. ค่าเฉลี่ยของระดับความปรารถนาของกลุ่มสำเร็จสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผลงานในครั้งที่ 2 และสูงกว่าผลงานมากขึ้นในครั้งที่ 3

11. ระดับความปรารถนา ระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในทางสถิติ ($p < .001$) ทั้งในการทำงานที่กำหนดให้ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ส่วนผลงานระหว่างกลุ่มไม่มี ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญในทางสถิติในการทำงานทั้งสองครั้งดังกล่าวแล้ว

12. การเปรียบเทียบระหว่างความเชื่อหรือไม่เชื่อตามการสร้างสภาพขึ้นกับระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า ความเชื่อหรือไม่เชื่อตามการ สร้างสภาพขึ้น ไม่มีผลที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการตั้งระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียน

ขอเสนอแนะ

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่นักเรียนประสบตามการวิจัยนี้มีลักษณะสำคัญสามประการคือ (1) นักเรียนประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวตามการบอกเล่าของผู้วิจัย โดยนักเรียนไม่ทราบผลงานที่แท้จริงของคน (2) นักเรียนประสบความสำเร็จหรือความ

ล้มเหลวอย่างใดอย่างหนึ่งติดต่อกันไป และ (3) นักเรียนประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวเป็นรายบุคคล

เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการแปรของระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียนตามความสำเร็จหรือความล้มเหลว ผู้วิจัยขอเสนอแนะการวิจัยที่น่าจะได้รับความสนใจในโอกาสต่อไปคือ

1. การวิจัยเกี่ยวกับการตั้งระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียนโดยให้นักเรียนได้ทราบผลงานที่แท้จริงของตน

2. การวิจัยเกี่ยวกับการตั้งระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียนโดยการสร้างสภาพขึ้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ประสมทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวในจำนวนครั้งที่แตกต่างกันไป

3. การวิจัยเกี่ยวกับการตั้งระดับความปรารถนาและผลงานของนักเรียนในฐานะที่คนเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยให้นักเรียนทำงานที่กำหนดให้เป็นกลุ่ม และให้แต่ละคนตั้งระดับความปรารถนาของกลุ่มก่อนและหลังจากกลุ่มของตนประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว